

Р Е Ш Е Н И Е №7

гр.Перник, 28 януари, 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на шестнадесети януари две хиляди и тринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова
Слава Георгиева

при секретаря Е.В. *** и в присъствието на прокурор А.***, като разгледа докладваното от съдия Станчев к.н.а.х. дело № 346/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Касационната жалба е подадена от Директор ДИТ “СО” против решението н районен съд Перник, постановено по нах дело № 983/12 г., с което е отменено изцяло НП 23-2304865/7.V.2012 г. С отмененото НП на “***” ЕООД е била наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 415 ал. 1 от КТ. Касаторът, чрез процесуален представител поддържа становище, че обжалваното решение на РС е незаконосъобразно, следва да бъде отменено и да се постанови друго, с което да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не взема становище.

Представител на окръжна прокуратура Перник предлага да се остави в сила обжалвания съдебен акт.

Съдът, като обсъди доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима – подадена от засегнато от обжалваното съдебно решение лице в законовия срок. Разгледана по същество е неоснователна.

Наказателното постановление, издадено от касатора, като АНО, е било за това, че ответникът по касационната жалба не е изпълнил дадени с протокол за извършена проверка от 27.I.2012 г. по спазване на трудовото законодателство за осигуряване на униформено работно облекло на трима сметосъбирачи. Според АНО като не е осигурил такова облакло, ответникът по касационнта жалба бил в нарушение на задължения, вменени по силата на чл. 296, ал. 1 от КТ и чл. 6, ал. 1 и 8, ал. 2 от Наредба за безплатното работно и униформено облекло. Въззивният съд е приел, че изложеното в АУАН и възпроизведено от АНО в НП нарушение не е доказано от страна на настоящия касатор. Не е установено от АНО, че са налице безспорни обстоятелства да не е изпълнено предписанието в тази част. Районен съд е приел, че изложеното в АУАН не се приема за доказано, тъй като не е извършена физическа проверка по изпълнение на дадените предписания, а също така, че посочените в АУАН лица нямат валидни трудови правоотношения с въззивника. В този смисъл е постановил съдебно решение, с което е отменил наказателното постановление.

Изводите на районен съд са правилни.

Действително по предписанията на АНО в цитирания протокол на въззивника е задължен да осигури работно облекло на трима души в срок до 20.II.2012 г. От приложените писмени доказателства по справки до НАП,

подавани по реда на чл. 62 КТ се установява, че по отношение на лицата: К. Г.*** трудовото правоотношение е прекратено – л. 26 от делото с уведомяване за м. ноември 2011 г.; за Н. А.***, на същото основание има заличаване на трудов договор по справка от м. септември 2011 г. – л. 25 от делото и на л. 24 по справка за м. март 2012 г., лицето А. А.*** с прекратено трудово правоотношение, съобразно справка. Следователно за тези лица, които са посочени в предписанията определено може да се направи извод, че не им се дължи работно или униформено облекло за това, че те към момента на изготвяне на предписанията не са работещи в предприятието на въззивника. На следващо място – не се доказва, както правилно е приел РС, че е извършена физическа проверка за изпълнение на предписанията от страна на представител на АНО. Районен съд правилно е преценил показанията на св. А.***, разпитана в производството пред него, че АУАН е съставен без да има доказано нарушение. АУАН според актосъставителя бил съставен на основание писмени обяснения от управителя на наказваното търговско дружество. Не са ценени приложените от въззивника писмени доказателства, до които АНО има достъп и може при изпълнение на процедурните си задължения по издаване на АУАН да направи проверка дали при наказваната лице, както е в случая има такива работници. За прецизност следва да се отчете, че АНО не установява, как е стигнал до извода, че именно на тези лица, фигуриращи като работници в предприятието не е раздавано работно облекло.

Липсата на безспорно установено трудово правоотношение, което е основание за изпълнение на задължения по чл. 296 от КТ, или на изисквания от Наредбата, е основание да не се търси административно наказателна отговорност от работодателя. Осигуряването на работно облекло е само при валидно трудово правоотношение между работодател и работник/служител.

Тези изводи на въззивния съд се споделят изцяло от касационен състав при Административен съд Перник.

При служебната проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, не се констатираха основания за нищожност и недопустимост на решението, като правните изводи на РС са в съответствие с доказателствения материал по делото и с приложимите материалноправни разпоредби. Изложените в касационната жалба възражения в този смисъл се явяват неоснователни.

Предвид изложеното, касационен състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА решението на Районен съд Перник, постановено по нах дело № 983/2012 г.

Решението е окончателно.

Председател:/п/

Членове: 1./п/

2./п/